

ŠALEŠKI RUDAR

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VELENJE

24. marec 1972 — Leto VIII. 5 (157) — Cena 0,30 din — Poština plačana v gotovini

ZMAGOSLAVJE V ŠOŠTANJU

Nova termoelektrarna Šoštanj III poskusno obratuje in daje prve kilovatne ure • Zmagoslavje v vsej Saleški dolini

Sredi februarja so graditelji elektrarne Šoštanj III prvič predvideli, da bi spustili v poskusno obratovanje ta največji turboagregat na Slovenskem. Takrat pa je nastala nenadna okvara na regulirnih elementih napajalnega rezervoarja. Poškodovane naprave so popravili v zelo kratkem času.

V sredo, 15. marca ob 15. uri in sedem minut pa so vključili elektrarno v obratovanje in Šoštanj III je v tem trenutku začel dajati prve kilovatne ure v električno omrežje. Temu zmagoslavnemu trenutku je bilo priča 35 domačih ter nemških inženirjev in tehnikov. Prisotna pa sta bila tudi predsednik naše občine Nestl Žgank in predsednik občinske konference SZDL Martin Primožič. Prve kilovate so spustili na

220.000-voltno omrežje povezano prek Podloga v Savinjski dolini. Instalirana moč nove termoelektrarne je 275 megavatov, vendar so za začetek naravnali naprave na 120, kasneje pod obremenitvijo 250 megavatov.

Poskusno obratovanje elektrarne Šoštanj III so po nekaj dneh ustavili, ker so morali pregledati ležaje turboagregata, potem pa jo bodo znova vključili. Zvedeli smo, da bo poskusni pogon trajal približno mesec dni.

Novo termoelektrarno so začeli graditi spomladi 1969, po pogodbi pa bi morala biti nared oktobra lani. Ob neki priložnosti je direktor šoštanjske termoelektrarne, Ciril Mislej, dipl. strojni inž., povedal, da je bil pogodbeni rok izredno napet in v takšnem času pri tako

zahtevnem objektu ne začnejo obratovati marsikje na Zahodu. Zato lahko graditeljem in dobaviteljem opreme samo čestitamo!

Termoelektrarna Šoštanj III bo lahko proizvajala na leto več kot milijardo kWh električne energije in pravi, da bo z njeno pomočjo slovensko gospodarstvo za dve leti preskrbljeno z elektriko.

Skupaj s številnimi graditelji, inženirji in tehnikami ter kolektivom šoštanjske termoelektrarne, se uspeha in zmagoslavja veselimo vsi občani Saleške doline, posebej še zato, ker vemo, kaj pomeni za našo občino in celotno slovensko gospodarstvo nova velika elektrarna. Zato ni čudno, da v Šoštanj vedno znova prihajajo številne čestitke.

Lj. Naraks

NE ZGOLJ PRIREDITVE

V občinski skupščinski dvorani so se 15. marca zbrali člani velenjskega turističnega društva pregledali delo • Med njimi sta bila tudi Avgust Jeriha, predsednik občinskega sveta za blagovni promet in turizem ter Zoran Vudler, tajnik celjske turistične zveze.

Turistično društvo je v zadnjih letih opravilo pomembno delo. Društveno delo se zaenkrat kaže predvsem pri organiziranju turističnih prireditve, manj pa pri razvijanju poslovnega turizma. Pomembnejše prireditve so mednarodni plesni turnirji Evropa pleše, pustni karnevali, tombole, smuški skoki, kresna noč, kvalifikacijski plesni turnir in turnir mladinskih plesnih parov. Tolikšno število prireditve in še druge naloge, ki jih ima turistično društvo, terja, da bi v Velenju uredili prepotrebno turistično pisarno in zaposlili profesionalca. Amatersko delo je namreč preraslo delo velenjskega turističnega društva.

Na občnem zboru so naglasili potrebo po izgradnji še enega hotela v Velenju, ker sedanji ne more sprejeti vseh gostov. Zaradi stanovanjske stiske v mestu je na voljo čedalje manj zasebnih turističnih sob. Posebej so opozorili na mladinski turizem, ki ga v Velenju dejansko ne morejo več razvijati odkar so leta 1966 ukiniteli dom počitniške zveze. Turistično društvo bo zategadelj podpiralo, da se v Velenju zgradijo objekti, ki bodo razvijali turizem. V Velenju rabijo večjo pri-

reditveno dvorano, teniško in hokejsko igrišče. Potrebna pa so še posebna ležišča za potrebe mladinskega turizma.

Govorili so tudi o skrbi za ureditev in zunanji izgled novega mesta ob bregovih Pake. S pomočjo delovnega hortikulturnega društva bodo negovali in vzpodbujali ljubiteljsvo do cvetja, skrb za urejanje zelenic, cvetlične grede okoli hiš in za cvetje na balko-

nih. Turisti poznajo Velenje ravno zaradi cvetja in lepих zelenic. Sicer pa je Velenje dobilo pred dvema letoma javno priznanje kot najbolj urejen in uspešen kraj na področju turizma v Sloveniji.

Letošnje turistično leto je leto kvalitete v turizmu. Predvsem bo to naloga gostinskih delavcev. Ocena turističnega društva gledena kakovost gostinske dejavnosti in izven njega pa ni najboljše. Ugotavljajo namreč, da imajo naši gostinci — zgolj gostinske zidove, zamenjali pa so druge pomembne stvari, ki spadajo v dobro gostinsko ponudbo. Večinoma odpirajo zasebni ki slabe gostilne. Čeprav se je gostinstvo močno razmahnilo, to ni bistveno izboljšalo gostinske in turistične storitve.

Dalje na 2. strani

Izbrali bomo najboljše športnike leta 1971

Uredništvo Saleškega rudarja bo že drugič izbralo deset najuspešnejših športnikov in športnic velenjske občine, ki so se v preteklem letu s svojimi nastopi in doseženimi rezultati najboljše odrezali.

Proglasili pa bomo tudi športnico in športnika leta 1971.

Da bi bil izbor kar najbolj objektivni, smo zaprosili vsa društva in klube, da nam posredujejo predloge iz vrst svojih članov. Ugotavljamo, da nekaterim društvom in klubom ni do

tega, da bi nagradili in pohvalili tudi kakega športnika ali športnico iz njihovih vrst. Upamo, da smo sami izbrali res najboljše in one, ki so si naše javno priznanje zaslužili.

Športnik in športnica leta bosta prejela kristalna pokala, ostali pa diplome in praktične nagrade, ki jih bodo prispevale organizacije.

Na razglasitev, ki bo v petek 31. marca 1972 ob 18. uri v dvorani skupščine občine Velenje, vabimo vse športnike, športne delavce in ljubitelje športa.

Velenjčanom v premislek

Pomlad prihaja s hitrimi koraki. To lahko opazimo na vsakem koraku. Narava že vsa brsti, cvetni popki komaj čakajo dne, ko se bodo vseji svoji moči in barvitosti. Da, barvitosti!

Naše mesto v tem preprekaša vsa mesta ožje domovine. Pri nas imamo zasajeno toliko lepih, pa tudi redkih vrst: parkovnega drevja, da se obiskovalcu, pa tudi Velenjčanu nudi čudovit pogled skoraj vse leto, najbolj pa spomladi. Saj po dolgi zimi in enoličnem zimskem življenju željno pričakujemo zelenja in cvetja.

Naše mesto je mlado, mlado je tudi parkovno drevje in okrasno grmovje, ki je kljub temu že toliko porastlo, da se

že sedaj vidi na vsakem koraku kako pestro in mojstrsko je bilo nasajeno. Veljika škoda je, da je mnogo res lepих drevces in grmov deloma ali pa povsem uničenih. Uničujejo jih nepoučeni otroci, ki za svojo igro odrežejo šibo zdaj na tem, zdaj na onem grmu ali drevesu, ali pa olupijo lubje in tako nasilno pretrgajo rast in življenje. Pa ne samo to! Pri nas se vedno bolj pojavlja parkovni vandalizem. Marsikdo iz objestnosti namerno uničuje to, kar so pridne roke velenjskih rudarjev in drugih naredile s prostovoljnimi delom.

Skopnel je sneg in pokazala se je nič kaj prijetna slika. Povsod leži polno papirja. Morda pa imamo premalo koškov za smeti? Vse zelenice so

preprede s potmi. Nekateri so mislili, da trava pozimi tako ne raste in da zaradi tega ne bo škode, če bodo prečkali zelenico. Vemo pa, če gre preko zelenice prvi, gre tudi drugi in če gre sta dva, jih gre pol sveta, tako da nastane shojena pot, kar pa ni lepo in kviri izgled.

Velenjčani! Spoštujemo zeleni okras našega mesta, ne hodimo po zelenicah, spoštujemo javne nasade, ne uničujemo jih, opozarjamo na to tudi naše najmlajše. Ne mečimo papirja in drugih odpadkov kar na zelenice! Pokažimo, da smo kulturni ljudje mladega mesta, ki ga želimo ohraniti lepega.

HORTIKULTURNO
DRUŠTVO VELENJE

RAZVITO IZLETNIŠTVO

Velenjsko planinsko društvo je lani imelo 1.003 članov, od tega 473 odraslih in 530 mladincev oziroma pionirjev. Med člani je najbolj priljubljeno izletništvo, ki navaja ljudi vseh starosti k aktivnemu udejstvovanju v prirodi, obenem pa jih seznanja z naravnimi vrednotami in kulturno zgodovinskimi spomeniki.

V letih od 1968. dalje je Planinsko društvo Velenje organiziralo 32 izletov, katerih se je udeležilo 1460 članov. Obiskali pa so tudi nekatere oddaljene in težje dostopne vrhove, med njimi Skrlatico in Mrzlo goro. V štirih pohodih na Triglav se je na njegov vrh povzpelo kar 120 planincev iz Saleške doline. Sli pa so tudi v zamjske gore — na Viš in Obir, pod katerimi še živi slovenski živelj.

V sklopu Planinskega društva Velenje in sosednjega iz Šoštanja deluje tudi Saleški alpinistični odsek, katerega člani so sposobni plezati v najtežjih stenah domačih gor, kot tudi v tujih gorstvih, o čemer pričajo plezalni uspehi v Dolomitih, Bernskih Alpah, Kavkazu in Trolltindu. O naši odpravi v norveške gore so pred dvema leti posneli barvni film, ki ga je prikazovala ljubljanska televizija v oddaji »s kamero po svetu«. Člani Saleškega alpinističnega odseka so samo lani opravili 98 vzponov, sodelovali pa so tudi pri reševanju planincev in smučarjev v nesrečah v gorah.

Vsa zadnja leta so prizadevno delovale mladinske

planinske skupine na obeh velenjskih osnovnih šolah in v šolskem centru. Vanje je bilo vključenih nad 400 učencev, društvo pa je organiziralo 22 izletov in planinsko šolo.

Poleg navedenega se velenjsko Planinsko društvo ukvarja tudi z gospodarskimi vprašanji. Leta 1969 so obnovili planinski dom na Paškem Kozjaku in je v njem sedaj 60 ležišč ter 100 sedežev. Lani so dokončali cesto iz Pake na vrh Paškegaga Kozjaka v dolžini nad 7 kilometrov. Za to cesto so

se planinci vsa leta močno zavzemali. Tako je sedaj možen dostop tudi motoriziranim izletnikom Ker sta v gradnji še cesti iz Dobrne in Doliča, bo v perspektivi povezava Paškega Kozjaka z dolino še ugodnejša.

Na nedavnem občnem zboru so planinci iz Velenja sprejeli tudi svoj delovni načrt. V društvo bodo včlanili nove planince, širili planinsko idejo z najrazličnejšimi propagandnimi oblikami in se povzpeli na čim več planinskih vrhov.

Prav tako bodo poskrbeli za redno vzdrževanje ceste na Paški Kozjak in tamkajšnje kočice. Saleški alpinistični odsek pa bo z odpravo v Centralne Alpe pripravil člane za sodelovanje v prvi jugoslovanski alpinistični odpravi, ki bo prihodnje leto obiskala gorstvo Altaj v Mongoliji.

Prizadevnim planincem so na občnem zboru podelili priznanje. Srebrni častni znak PZS je dobil Jože Zohar, pet prosvetnih delavk priznanja PD Velenje, 18 pionirjev pa bronasti znak pionir — planinec.

Prišla samo dva predsednika

Pred nedavnim je bil na pobudo predsedstva občinske konference ZMS sestaneke predsednikov krajevnih odborov SZDL in predsednikov aktivov Zveze mladine. Na njem so se pogovorili o nekaterih nerešenih vprašanjih teh dveh organizacij v krajevnih skupnostih in o pripravah na bližnje skupščinske volitve.

Sestanek pa ni dosegel svojega namena, ker sta prišla samo predsednika krajevnih odborov iz Smartnega ob Paki in Gaberka ter predsednik občinske konference Martin Primožič. Kljub temu pa so se dogovorili, da bodo v bodoče iskali skupne poti pri delu in nove oblike povezovanja obeh družbeno političnih organizacij.

IŠČEMO NOVO IME

Saleškega rudarja bomo preimenovali. List je v času izhajanja dosegel tak obseg, da ga berejo tudi ljudje izven naše občine. Zato bo moral dobiti novo ime.

Vabimo bralce, da nam pomagajo pri iskanju imena. To naj bo kratko in enostavno izgovorljivo. Vaš trud bomo nagradili. Razpisane nagrade za najboljše predloge so:

1. nagrada — 500 din
2. nagrada — 300 din
3. nagrada — 200 din

Predloge pošljite na naslov: Saleški rudar, 63320 Velenje, pod oznako »Iščemo novo ime«.

Vaši prispevki

za

MOJ PRIJATELJ - ŠALEŠKI RUDAR

Tudi zame je prišel dan, ko sem se moral posloviti od domačega kraja ter oditi na jug. Tu se učim več, da bom sposoben braniti domovino, če bo to potrebno.

Res daleč sem od domačega kraja in mi je Šaleški rudar velik prijatelj. Komaj čakam, da ga dobim. To je časopis, ki me poveže z življimi. Večkrat zasledim kakšno novice iz moje delovne organizacije.

V eni zadnjih števil Šaleškega rudarja sem našel pismo, ki ga je pisal Rok Leskovšek iz ZR Nemčije, ko je po nekaj letih ponovno obiskal Velenje. Popolnoma se strinjam z njim. Tukaj je precej vojakov, ki poznajo Velenje, če drugače ne pa po daleč naokrog znani tovarni Gorenje. Dosti jih je naše mesto ob bregovih Pake že obiskalo in so se sami prepričali o lepota ter urejenosti tega mladega mesta. Vsi brez izjeme zartjujejo, da je Velenje eno najlepših mest v Jugoslaviji.

Za novoletne praznike sem tudi sam prišel na dopust za nekaj dni v Velenje. Čeprav ni dolgo od tega, ko sem odšel, pa se je v mestu kljub temu mnogo spremenilo. Nisem se mogel nagledati nove veleblagovnice ljubljanske Name, ki je bila takrat, ko sem odhajal, še v gradnji. Nad vse veličasten je tudi spomenik NOB, s katerim so se prebivalci velenjske ob-

čine vsaj delno oddolžili borcem in žrtvam fašističnega terorja. Skoda le, da sem ga videl pozimi in sem bil zato prikrajšan za popolno lepoto.

Že na začetku sem zapisal, da je Šaleški rudar dober prijatelj in dobrodošel v teh oddaljenih krajih. Ni mi treba posebej povedati, da ga vsega prečitam, česar doma nisem storil. V njem najdem na vseh straneh polno zanimivih novic. Najprej pa odprem stran na kateri naša dva dobra in znana alpinista opisujeta enega svojih številnih plezalnih podvigov. Sam sem član velenjskega planinskega društva in pričakujem, da boste o njegovih uspehih in delu tudi letos kaj napisali.

Prepričan sem, da bom srečno dočkal dan, ko bom lahko šlekel vojaško sukno in se vrnil v svoj domači kraj. Prišlo bo poletje in odprle se bodo planinske kočice. Spet si bova s prijateljem Ivekcom nataknila gozderice in se s težkimi nahrbtniki podala na strme vrhove naših planin, v ta prečudovit svet tihote, tja kamor še ni stopila roka časa, ki dostikrat uniči tisto kar je ustvarila narava skozi stoletja.

Vsem bralcem Šaleškega rudarja pošiljam lepe pozdrave, uredništvu pa želim še mnogo uspeha pri nadaljnjem delu.

Marjan Hrustelj, vojak
Kraljevo (Ladževci)

NADALJEVANJE S 1. STRANI

NE ZGOLJ PRIREDITVE

Omembe vredno je, da so se na obnem zboru velenjski turistični delavci spomnili okoliških dostopnih krajev. Vaški turizem nameravajo razviti v okoliških vaseh s pomočjo sekcij turističnega društva. Te vaskke turistične sekcije naj bi širile hortikulturno dejavnost, ohranjale kulturne zgodovinske predmete in spomenike ter navajale prebivalce v vaseh na razvoj kmečkega turizma.

Skrb in zavzetost velenjskega turističnega društva ter njegova programska usmeritev veje tudi iz besed društvenega predsednika Gustla Tanška, ko je med drugim povedal: »Velenju, ki že vrsto let slovi kot mesto cvetja, urejenosti, ki je sloves pridobilo z napornim delom tistih Velenčanov, ki so sami urejali okolico hiš,

temu grozi nevarnost, da bodo težko pridobljene lepote čez nekaj let uničene. Zato je v tej smeri potrebna sinhronizirana akcija vseh, ki lahko vnesajo med ljudi, zlasti med mladino, kulturnejši odnos do zelenice ter lepote drevja in cvetja.«

Novoizvoljeni upravni odbor turističnega društva Velenje sestavljajo Gustl Tanšek, Milan Grm, Mile Gregorčič, Danica Hercog, Stane Hudales, Marjan Kolenc, Fani Romih, Franjo Mažgon, Tone Pečovnik, Karl Pogač, Alojz Jevšenak, Marjan Vodišek, Mirko Zolnir, Gustav Verdclj in Avgust Jeriha. V nadzornem odboru so Branka Mravljak, Miha Valenci in Jože Kandolf, predsednik odbora mladinske sekcije pa je Vili Skok. L. N.

KJE JE OBLJUBLJENA NAGRADA

V začetku lanskega leta je mladinski aktiv iz Velenja priredil oddajo »Pokaži kaj znaš«. Med oddajo je bilo tudi svojevrstno tekmovanje za gledalce. Kdor je imel pod stolom pismo, ga je moral kar najhitreje prinesiti na oder. Tretja udeleženka tekmovanja je dobila praktično nagrado kar na odru, neka gledalka in jaz pa sva si »prijorili« enodnevno potovanje v neznanu za dve osebi v maju lani.

Vodjo oddaje sem večkrat spraševala kaj je z obljubljenimi nagradami, vendar še do danes nisem dobila niti pojasnila, kaj šele nagrado. Zelela bi, da se prireditelj opraviči ali pa da zaželjeno pojasnilo.

V bodoče bi mladinskemu aktivu Velenje predlagala, da ob podobni prireditvi dobro prouči svoje denarne zmožljivosti in šele nato obljublja nagrade.

Ivica Kolar — por. Miklavc Jurčičeva 1, Velenje

Zapis z letne konference velenjskih tabornikov

RAZŠIRITI VRSTE TABORNIKOV

Prejšnji teden so se sestali taborniki velenjskega odreda tabornikov Jezerskega zrnja na redni letni konferenci. Načelnica odreda Danica Gačner je poročala o delu v preteklem letu. Posebej je poudarila sodelovanje tabornikov na spominskih pohodih. Tako so člani odreda sodelovali na pohodih v spomin Sremske fronte v Šidu, ob žici okupirane Ljubljane ter po poteh Stirijske divizije od Pake pa vse do Zavedenj. Na velenjskem gradu so taborniki Jezerskega zrnja postavili propagandni prapor.

Velenjski taborniki se ukvarjajo z vprašanjem, kako v svoje vrste pritegniti čim več novih članov. Ugotavljajo namreč, da članstvo v taborniko organizacijo predvsem tabornjenje in pridobivanje večšin. Zaradi pomanjkanja denarja in opreme za taborjenja lani niso mogli organizirati. Temu vprašanju bodo morali letos posvetiti vso skrb, kajti le tako bodo pomnožili vrste te tako zdrave in koristne mladinske organizacije.

Na konferenci so izvolili novo vodstvo. Starešina je Jože Klančnik, načelnik Robert Uranjek, gospodar Stefan Doljži, blagajničarka Roza Kugovnič, propagandist Robert Klančnik, tajnica pa je Metka Cas. V nadzornem odboru sta Sonja Kovač in Jože Kandolf. Robert Klančnik

• ZAVIL V LEVO

Iz Petrovc proti Velenju se je 15. februarja ob 17.45 peljal STANKO KUKEC z osebnim avtomobilom CE 278-94. Pred gostilno Delakorda v Vinski gori pa je zavil na levo stran cestišča in pri tem trčil v osebni avtomobil CE 254-32, ki ga je vozil IVAN SKORJANC. Do trčenja je prišlo, ker je Kucec prehitel. Na obeh vozilih je gmotne škode za približno 800 dinarjev.

• NEPREVIDNO NAZAJ

Iz parkirnega prostora pred Sumijem na Tomšičevi cesti v Velenju je OSKAR FUCIK s svojim avtomobilom CE 198-75 pri vzvratni vožnji trčil dne 16. februarja ob 12.49 v osebni avtomobil CE 415-37 last STANETA SKORNSKA. Ta je imel avtomobil parkiran vzdolž pločnika. Na obeh vozilih je za 2.500 dinarjev gmotne škode.

• PREMAJHNA RAZDALJA

Dne 16. februarja ob 12.15 se je ALOJZ DVORSK peljal z osebnim avtomobilom CE 413-83 po Koroški cesti v Velenju od starega proti novemu jašku. Zaradi kratke varnostne razdalje je v bližini železniškega prehoda trčil v spredaj vozeče vozilo reg. št. CE 375-14, ki ga je vozil ERNEST RAZBORNIK in pred prehodom zmanjševal hitrost. Škode na obeh vozilih je za okoli 1.500 dinarjev.

• IZSILJEVAL JE PREDNOST

V križišču Šaleške in Partizanske ceste je 27. februarja ob 17.15 izsiljeval prednost ALOJZ ARZENŠEK z osebnim avtomobilom CE 316-18. Zaradi izsiljevanja je trčil v osebni avtomobil CE 235-35, ki ga je vozil MIRKO VOCOVIK. Pri trčenju sta bile lažje poškodovani sopotniki iz obeh avtomobilov Marta Arzenšek in Marija Vocovnik. Arzenškovo so odpeljali v celjsko bolnišnico. Na obeh vozilih pa je nastalo gmotne škode za okoli 13.000 dinarjev.

• ZAPELJAL ČEZ SREDINO

Mimo Chrommetala proti hali Šolskega centra je 25. februarja ob 14.25 pripeljal AVGUST VOHAR z osebnim avtomobilom CE 294-04. V križišču ceste je zavil v levo in zapeljal nekoliko čez sredino ceste ter pri tem zadel ob nasproti vozeči avtomobil CE 186-59, ki ga je vozil JOŽE MAUER. Ker je Vohar ob zavijanju zapeljal čez sredino ceste, Mauer pa se tudi ni držal skrajne desne strani, sta se vozili oplazili. Pri tem je na obeh vozilih nastalo gmotne škode za 1.500 din.

• ODSEL IZ BOLNIŠNICE

Dne 9. marca ob 11.45 se je MARTIN VAJTHAUZER peljal s kolesom s pomožnim motorjem proti Skalam. Pri recepciji ob jezeru pa se je srečeval s tovornim avtomobilom CE 374-54, ki ga je vozil IVAN BELOPST. Vajthauzer je ob srečanju zapeljal skrajno desno, pri tem pa z desno stranjo krmila zadel v kromolec leve roke pešca MARJANA VIDEMSKA, ki je šel v isti smeri po desni strani ceste. Vajthauzer je padel in dobil lažje poškodbe po glavi in levi nogi. Najprej so mu nudili pomoč v zdravstvenem domu, zatem pa so ga odpeljali v slovenjegraško bolnišnico. Tu je Vajthauzer odklonil zdravniško pomoč in odšel iz bolnišnice.

• CESTA PA TAKA

Cesta, ki vodi iz Rečice ob Paki mimo kamnoloma v Podgori proti Polzell, je taka, da se niti s kolesom ne moreš peljati po njej. Cestna uprava sedaj cesto posipuje. Toda kako... Iz Velike Pirešice vozijo s kamioni ilovko pomešano z drobnim kamenjem, namesto, da bi cesto posuli s pravim kamenjem — gramozom ter na tega navozili peska in vse zatem utrdili z valjarjem. Ilovke in kamena pa je v Podgori toliko, da bi ju ne bilo treba voziti iz Pirešice. To ni gospodarno, pa tudi ne pametno. Ljudje, ki se vozijo s kolesi, ceste sploh ne morejo uporabljati in se vozijo raje po poljskih poteh. Posebno se jezijo delavci, ki so zaposleni v tovarni Gorenje, pa tudi delavci zaposleni pri Oljki. Najbolj preklinjajo to pogruntacijo soferji, ki vozijo hidrirano apno na postajo, pa tudi oni, ki dovažajo premog za hidrirano.

Vabimo občinske organe v Velenju, da čimprej pregledajo stanje te ceste, da se bodo na lastne oči prepričali, če ni to metanje denarja v prazno. Ljudje so nezadovoljni in sili vseh obetov, posebno še, ko vendar tudi oni plačujejo samoprispevek. Cutijo se za postavljene, posebno še, ko jim je bilo vendar obljubljeni, da se bo ta cesta asfaltirala iz samopraspevka.

Morda pa je to nov način asfaltiranja cest? Kdo bi to vedel?

• NOVO NOGOMETNO IGRIŠČE

TVD Partizan je pristiljen, da si zgradi novo nogometno igrišče, ker razširjajo cesto za nove železniške rampe. To igrišče mora biti zagotovo končano do jeseni. Ker pa je med sekcijami Partizanova nogometna najbolj delavna in je imela v lanski jeseni res lepe uspehe, zato zadržno upa, da bo v letošnji jeseni prišla v slovensko consko ligo.

Pred kratkim so ustanovili gradbeni odbor, ki je pripravil vse potrebno, tako da so z deli že pričeli. Ker Partizan sam nima potrebnih sredstev, upa, da bo nabiralna akcija med tukajšnjimi ljudmi ter med raznimi podjetji v občini in izven nje sigurno uspešna. Naši nogometiši so med ljudmi priljubljeni, zato ni čudno, če se na posameznih tekmah zbere tudi nad 300 gledalcev, kar je za Smartno veliko. Jasno pa je, da bodo morala dela izvajati sporazumno s šolo, ker bodo športni objekti služili tudi učencem osnovne šole.

Prepričani smo, da bo Partizanu materialno prva priskočila na pomoč občinska skupščina Velenje, pa tudi vsa podjetja in organizacije v občini. Obljube se naj spremene v dejanja.

Zorko Kotnik

SVET ŠOLSKEGA CENTRA VELENJE

OBJAVLJA
RAZPIS
ZA

VPIS UČENCEV

V SOLSKEM LETU 1972/73

1. 200 učencev v 1. letnik triletne rudarske poklicne šole
2. 120 učencev v 1. letnik triletne elektro poklicne šole
3. 120 učencev v 1. letnik triletne kovinarske poklicne šole
4. 30 učencev v 1. letnik tehniške šole — rudarski odsek
5. 50 učencev v 1. letnik tehniške šole — elektro odsek, oddelek šibki tok
6. 50 učencev v 1. letnik tehniške šole — elektro odsek, oddelek jaki tok

Pogoji za vpis in šolanje:

pod 1. Kandidati morajo uspešno končati vsaj 6 razredov osnovne šole, biti morajo zdravi in sposobni za opravljanje rudarskega poklica. Učenci lahko stanujejo in se hranijo v domu šolskega centra.

Učenci dobijo mesečne nagrade. Po odštetju vseh stroškov stanovanja in prehrane, dobi učenec za odlični uspeh:

- v 1. letniku 220 din
- v 2. letniku 330 din
- v 3. letniku 440 din

pod 2. in 3. Za vpis v ti dve šoli je potrebno, da imajo kandidati uspešno končanih 8 razredov osnovne šole in da so zdravi. Tudi ti učenci lahko prebivajo in se hranijo v domu šolskega centra, prav tako prejemaajo mesečne nagrade. pod 4. Vpišejo se lahko učenci, ki so uspešno končali 8 razredov osnovne šole in 3 razrede rudarske poklicne šole. Šolanje traja 3 leta, učenci lahko stanujejo in se hranijo v domu šolskega centra.

pod 5 in 6. Vpisujejo se lahko učenci, ki so uspešno končali 8 razredov osnovne šole in ki so zdravi. Tudi ti učenci lahko stanujejo in se hranijo v domu šolskega centra. Pred sprejemom bodo vsi kandidati zdravniško pregledani.

Podrobnejše informacije lahko dobite na Šolskem centru Velenje, ali ob obiskih naših predstavnikov na posameznih solah.

Prijavite se lahko že sedaj na naslov: Šolski center Velenje, Prežihova 3.

KOMUNALNO OBRTNI CENTER VELENJE

Vabi k sodelovanju:

- za delovno enoto »MODNI SALON«

več kvalificiranih krojačic in šivilj

POGOJI:

- končana poklicna šola
- starost do 30 let
- stalno bivališče v občini Velenje.

- za pogrebno službo

grobarja

POGOJ: stalno bivališče v bližini pokopališča Podkraj.

Interesente vabimo, da se osebno zglašijo v tajništvo podjetja, Koroška cesta 46.

OBČINSKO UPRAVO PRIBLIŽATI OBČANOM

V velenjski občini smo zadnje čase veliko razpravljali o nujnosti sprememb v občinski upravi. V bistvu je šlo za to, da bi občinski aparat bil prožnejši, prilagojen sedanjemu razvoju občine in kar najbolj dostopen občanom. Na zadnji seji skupščine občine so odborniki razpravljali o poročilu posebne komisije o stanju v občinski upravi, o ukrepih za njeno reorganizacijo ter končno sprejeli več odlokov in sklepov s pomočjo katerih bodo preureditev tudi izvedli.

O potrebi po spremembi in v čem je pravzaprav bistvo reorganizacije občinske uprave, smo se pogovarjali s tajnikom občine Marjanom Marinškom, dipl. iur.

● **SALEŠKI RUDAR:** Seznanjeni smo s sprejetimi odloki in sklepi v zvezi z reorganizacijo občinske uprave. Bi hoteli razložiti, za kaj pravzaprav gre pri tej preureditvi?

MARINŠEK: Najprej ugotavljamo, da finančnim zadevam nismo posvečali dovolj pozornosti. Čeprav se v občini zavrti letno okoli 80 milijonov din, nismo imeli za to posebej odgovornega človeka, ki bi bil finančnik v pravem smislu, da bi znal za denar najbolj racionalno obrabiti in iskati nove vire. Tako so se sedaj te zadeve pomikale od predsednika skupščine do računovodskih delavcev. Z novim oddelkom za finance želimo imeti na enem mestu urejene vse finančne zadeve od proračuna do skladov, izbrskati hočemo še neodkrita vira plemenitenja denarnih sredstev in njihovo kar najbolj racionalno uporabo. Z drugimi besedami povedano, niti dinar naj ne gre mimo budnega očesa bodočega načelnika, od katerega pričakujemo predvsem dobro poznavanje finančnih konstrukcij ter prožnost v vseh finančnih zadevah.

Po našem mnenju spada sem tudi premoženjsko pravne stvari, kajti z vsako pogodbo se lahko nekaj pri-

dobi ali pa izgubi. Tudi to je del finančne politike.

● **SALEŠKI RUDAR:** Zakaj je prišlo do združitve oddelka za občno upravo in oddelka za splošne zadeve in družbene službe?

MARINŠEK: Združitev dosedanjega oddelka za »notranje« zadeve z oddelkom za splošne zadeve in družbene službe je enako pomembna. Gre za to, da so v tem oddelku vse zadeve, ki spadajo v sklop notranjih poslov (potni listi, prometna dovoljenja, matična služba, javni red itd.) in one s področja družbenih služb (socialnega varstva družin, otrok, mladoletnikov, odraslih, rejencev, posvojenec, oskrbovancev ter invalidov in borcev NOV). Skrbni za socialno varstvo posvečamo precejšnjo pozornost, saj je kljub gospodarski razvitosti občine vsako leto več socialno ogroženih družin oziroma starejših občanov. Kmetov je vsako leto manj (le 10 odstotkov od celokupnega števila prebivalcev) zato se dogaja, da so starejši kmetje nezmožni obdelovati zemljo, otroci pa so šli iskati zaposlitev drugam. S pomočjo združenega oddelka bo mogoče z enega mesta voditi enotno politiko teh klasičnih poslov občinske uprave, po drugi strani pa bodo odpravljena nesorazmerja med oddelkoma glede na število zaposlenih. Novi oddelek je tudi očiščen tistih zadev, ki imajo skupni pomen za občinsko upra-

vo kot celoto (sprejemna pisarna, arhiv, strojepisnica, ekonomat in tehnične službe). Ti posli logično spadajo le v urad tajnika, ki skrbi za celotno funkcioniranje občinskih služb.

● **SALEŠKI RUDAR:** Če prav razumemo sedanjo reorganizacijo, so obstojali še drugi globlji vzroki. V mislih imamo dokaj razvejano gospodarstvo velenjske občine, na katerem je grajen ves nadaljnji družbeni in ekonomski razvoj. Kaj lahko rečete o tem?

MARINŠEK: Seveda je gospodarstvo v naši občini primarnega pomena, zato smo temu vprašanju posvetili največ pozornosti: Slo je za koncentracijo zadev v zvezi z urbanistično dokumentacijo, da bi tako občani in zainteresirane organizacije na enem mestu hitreje, lažje, in ceneje prišli do lokacijske dokumentacije. To nalogo naj bi imel novo ustanovljeni zavod za urbanizem, ki bo imel svoj sedež v občinskem posloppju. Opravljal bo dejansko zadeve, ki bi jih morala občinska skupščina (urbanistično in prostorsko planiranje, varstvo narave, lokacijska dokumentacija in parcelacija ter zakoličba zemljišč na podlagi zazidalnih načrtov). Tako bo torej zavod podaljšana roka občinske skupščine za strokovne zadeve, ki jih je dosedaj opravljal projektivni biro kot postransko dejavnost.

MARJAN
MARINŠEK
dipl. pravnik

Zavod bo financiral občinski proračun približno v istem znesku kot smo sedaj plačevali projektivnemu biroju urbanistično dokumentacijo, to je 340.000 din na leto. V zavodu za urbanizem bo zaposlenih pet delavcev in sicer direktor, arhitekt, geometer, tehnični risar ter računovodja oziroma administrator.

Ko smo že odločili, da zadeve v zvezi z lokacijsko dokumentacijo približamo občanom, je bilo potrebno urediti tudi to, da bodo občani na čim lažji način prišli do gradbenih parcel. Urejanje in oddajanje stavbnih zemljišč je občinska skupščina lani zaupala komunalno obrtnemu centru Velenje, ki pa tej težki nalogi ni bil kos, zato smo morali najti drugo rešitev. Prepričani smo, da bo najprimernejše, če se za urejanje in oddajanje stavbnih zemljišč ustanovi pri občinski skupščini poseben sklad. Ta sklad ne bo imel takšne samostojnosti kot na primer v Celju, kjer je popolnoma samostojna orga-

nizacija z direktorjem kot organom upravljanja. Naš sklad je močno povezan z oddelkom za gospodarstvo pri občinski skupščini. Sklad upravlja upravni odbor, katerega člani so iz večjih delovnih organizacij, tako iz Gorenja, rudnika, elektrarne, ERE, stanovanjskega podjetja, šolskega centra in iz občinske skupščine. Sklad zastopa predsednik upravnega odbora. Za poslovno tehnična opravila skrbi poseben referent v oddelku za gospodarstvo, ki je obenem član upravnega odbora. Načelnik oddelka za gospodarstvo ni član upravnega odbora, vendar je eden izmed podpisnikov listin sklada. Režijski stroški bremenijo predvsem občinski proračun. Ta dokaj zapleteni način poslovanja sklada je verjetno edinstven, služi pa enemu samemu cilju, da bi bilo mogoče čim hitreje in ceneje priti do prepotrebni gradbenih parcel. Kazno je, da je sestava upravnega odbora sklada dobro izbrana, saj je od ustanovitve do danes imel že več plodnih sej.

Njegova primarna naloga je komunalna ureditev novega naselja Šalek - Bevče, stavbnih zemljišč v Konovem, Pesju in Pohrastniku ter oddaja teh zemljišč vsem zainteresiranim preko natečaja. Sklad načrtuje, da bo imel letos že 10 milijonov dinarjev dohodkov in prav toliko izdatkov.

● **SALEŠKI RUDAR:** So nastale še druge organizacijske spremembe?

MARINŠEK: Omenil bi lahko še več organizacijskih sprememb, ki so sledile paketu predpisov, sprejetih v zvezi z preureditvijo občinske uprave. Tako na primer izločitev službe temeljne izobraževalne skupnosti v samostojno službo, ustanovitev sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, združitve inšpekcijskih služb, predvideno novo sistematizacijo v davčni upravi, ki jo zahtevajo republiški predpisi v zvezi z novo zakonodajo, in še drugo. Število zaposlenih v občinski upravi (teh je sedaj 90) se sicer ni spremenilo, čeprav nove naloge zahtevajo vedno več dela. Iz republiškega sekretariata za finance smo na primer izvedli, da bomo samo za novo pokojninsko in zdravstveno zavarovanje kmetov morali zaposliti posebnega delavca.

● **SALEŠKI RUDAR:** In kakšni bodo ukrepi, ki bodo sledili?

MARINŠEK: Predvsem bo to ponovni razpis vodilnih delovnih mest, ki so že po statutu podvržena reelekciji in sicer za načelnika oddelka za občno upravo in družbene službe, načelnika oddelka za narodno obrambo ter načelnika davčne uprave. Razpisali pa bomo še prosta delovna mesta načelnika oddelka za gospodarstvo, načelnika oddelka za finance ter direktorja zavoda za urbanizem.

Naši alpinisti o sebi

PISE
DUŠAN
KUKOVEC

za družino sta se ustavila ob nama dva Japonca.

Tukaj je bilo prvo primerno mesto, da sva si lahko malo odpočila noge in se najedla.

Japonska naveza je odšla takoj naprej. Po izdatni malici pa sva ju kmalu ujela na vrhu likalnika pri »Bivaku mrtvih«. Na mestu, kjer so ob osvajanju stene umirali alpinisti, stojala jela jih je nevihta, čakali so lepo vreme, katerega pa živi niso več dočakali. Nekateri so iz tistega mesta

velik in je padel preko rampe in tudi delno na samo rampo.

Takrat smo onemeli, kajti prepričani smo bili, da je naveza v rampi sneg posnel. Toda najhujše se ni zgodilo. Alpinisti so imeli srečo. Po njihovih vzklkih smo ugotovili, da so še vsi živi.

Bivak smrti pa je navzlic grozčemu imenu izredno varen, saj se boč nad njim previsna stena, ki varuje pred padajočim kamenjem in plazovi. Zato smo se odločili, da bomo kar tukaj bivakirali skupaj z Japonci. Bivak smrti je predstavljala približno 1 meter široka in 2 metra dolga polica, kar je bilo za alpinistične pojme že pravo razkošje. Imeli pa smo poleg ostalega na tem mestu še to ugodnost, da nas je lahko še pogrelo zahajajoče sonce. Bili smo na polovici, kar še ni pomenilo polovico težav te stene, ki je proti vrhu vse težja.

PISE
FRANC
VERKO

mah in ga sesati. Ivek je visel v šlingah in obližoval mokro skalo. Oh, ko bi bilo vsaj umazane vode. Oba sva trpela, saj v prečki tudi drugemu žemarji nič ne pomagajo. Ta prečka me je spominjala na najtežji raztežaj v Klinu, le da sem bil tukaj še bolj izčrpan. Zelo mi je bilo žal, da sem prijatelju, ki je šel naprej, očital, kaj mučka tako dolgo. Neusmiljeno sem udrihal po klinih, ki niso in niso hoteli iz stene. Spomi-

sem bil jaz na vrsti. Plezal sem prečko ob strmi steni, nato pa sledil policam do vznožja previsnega kamina. Tega bi po opisu lahko obšel po levi poti, ker pa mi kamini bolj ležijo, sem se odločil po njem. Plezanje mi ni delalo velikih težav, zato sem kmalu stal na varovališču. Za sabo potegnem nahrbtnik, nato pa še varujem prijatelja. Ko sva prišla skupaj, je našino varovališče postalo zelo čudno. Izgledalo je kot velika poševna plošča. Ko sva stopila oba na eno stran, se je ta skala zamajala, kot da ne mara, da hodiva po njej in da se naju hoče znebiti. Sprva sva se ustrašila, kljub temu, da bi v primeru odloma obvisela, saj sva bila varovana. Ko pa so se živci pomirili, sva se začela gugati kot na otroškem igrišču. Morala sva nadaljevati proti vrhu. Ivek je začel plezati močno previsno poč, nato pa še premagal 15 m prečko skrajne težavnostne stopnje in tako prišel na dobro stojišče.

V EIGER NIKOLI VEČ

Dobra oprema, ki nima lokrat odloča o uspehu vzpona, je bila pri njih po zadnji modi, kot se spodobi za Eiger. Verjetno so si mislili, če bosta ta dva prišla s to opremo, imamó mi še toliko več možnosti za uspeh. Po svoje so imeli prav. Toda sama oprema za Eiger še ni dovolj. Naveze so naju prehitevale vso pot ob plezanju čez »drugo le-dišče« pa do likalnika, kjer sva jih spustila naprej,

sneli šele čez leta in več.

Ura je bila takrat pol štiri popoldne. Nemško-švicarska naveza, ki nas je prehitevala se je pravkar ubadala z »rampo«. Videl sem, da je v rampi precej snega in da bi bivakiranje v njej bilo izredno problematično, če bi se nabralo v njej več navez. Razmišljala sva, kaj naj storiva. Tudi Japonca sta bila v dilemi. Negotovitost pa je bila v hipu presejana s hrumečim snežnim plazom. Plaz je bil izredno

V SEVERNI STENI GORE STRAHOV

Vprašam: »Ali je težko?« Kljub globokemu dihanju ni priznal. Malo višje sem zaslišal žvižganje. Tudi to njegovo navado sem poznal. Pomenilo je, da je plezanje skrajno težko in da med žvižganjem premišluje, kako bo ukrepal. Zopet sva morala dati vse od sebe. Ponovno nama je od napora postajalo slabo. Bila sva že tako izčrpana, da sva začela ožemati vlažen

njam se, da sem med vračanjem zaradi soplezalčevih šal zaradi »mučkanja« kmalu izgubil potrpljenje in dva trmasta klina pustil kar v razpoki. Po težkem boju s skalo sem se prebil do prijatelja, ki je že tudi z zelo suhimi usti visel kot muha na šipi, in me varoval. Od tukaj je bilo treba premagati še približno 80 m težav, nato pa bi morala priti do vode. Prvi raztežaj

(Dalje prihodnjilje)

(DALJE PRIHODNJIC)

MLADIM JE POTREBEN MLADINSKI KLUB

Mladi in tudi starejši iz Saleške doline se znova srečajo v vprašanju ali je potreben mladinski klub v Velenju. Marsikdo bi verjetno na to odgovoril popolnoma enostavno, češ, da je v Velenju že bil mladinski klub, ki so ga zaprili in da lahko enaka usoda doleti tudi novega.

Ce pa hočemo pri razpravljanju o potrebi mladinskega kluba biti realni, moramo poiskati vse vzroke, ki so privedli do tega, da so mladinski klub zaprli, obenem pa moramo imeti pred očmi dejstvo, da je v velenjski občini veliko mladih, ki se potikajo po cestah, posedajo po gostiščih in ne vedo kaj bi počeli v svojem prostem času. Kavarnarje in zakotne gostilne verjetno ne vplivajo najboljše na vzgojo naše mladine, kajti v njih se ne bodo naučili, kako se bodo v svojem kasnejšem življenju borili za svoj življenjski obstoj in za urejeno življenje svojih otrok. V njih ne bodo našli odgovorov na vprašanja, ki jih tarejo in tudi ne pokazali svojih ustvarjalnih zmožnosti.

Neprijetno je, ko človek stopi v keglišče našega hotela, kjer se po večerih tare mladi fantov in deklet, ki se kot razpuščena čreda vrtijo in zibajo po stoli, vsevprek vpijejo in razpravljajo o stvareh, ki niso prijetne za druge obiskovalce

tega rekreacijskega objekta. Marsikdo morda v tem trenutku pomisli, da takšnih nepripravov še ni videl, ne ve pa, da so ti mladi prav tako vzorni in obetajoči otroci. Sedaj, ko so izstopili iz osnovnih šol in prestopili prag drugačnega, za njih novega življenja, so se pričeli srečevati s problemi, ki jih jim ni nihče pomagal reševati, nikjer niso mogli pokazati, da so mladi, da so sposobni ustvarjati, kajti za to niso imeli prostorov, niti ljudi, ki bi jim v teh problematičnih trenutkih nudili nasvet in bili v oporo. Torej jim po vsem tem ni preostalo drugega, kot da se podajo na ceste, posedajo po kavarnah in gostilnah in tukaj počenjajo stvari, ki niso v ponos za njihovo mladost in ugled.

Ne smemo misliti, da so vsi mladi takšni, kajti veliko je takih, ki delajo v atletskega kluba, igrajo košarko, nogomet in drugo. Bojazni pa vendarle obstoja, in sicer v tem, ali se ne bo slej ko prej pešica teh mladih pridružila svojim vrstnikom in jim sledila po poteh huliganstva.

Zato složno pristopimo k reševanju tega problema in mladim čimprej zagotovimo primeren mladinski prostor, da ne bomo čez leta še bolj razočarani.

Marta Vovk

ZAHVALA

Ob boleči izgubi moža in očka

Vinka Juvana

se zahvaljujem vsem, ki so mu darovali cvetje in vence ter mu v tako velikem številu izkazali čast na zadnji poti k preranemu počitku.

Zahvaljujem se tudi rudarski godbi, pevcem in govorniku.

Zalujoča žena Ivanka s sinkom Emilom

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega nepozabnega, dragega moža, očeta, starega očeta in pradedca

Rudolfa Mravljaka

rudarja v pokoju

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem ter sodelavcem za izrečeno sožalje in darovano cvetje. Zahvaljujemo se vsem, ki so ga v tako velikem številu spremili k zadnjemu počitku. Posebno zahvalo dolgujemo rudarski godbi, pevcem Saleškega okteta in vsem govornikom za njihove lepe poslovljne besede.

Zalujoča žena in otroci z družinami

ZAHVALA

Ob težki in boleči izgubi dragega moža, očeta, starega očeta, pradedca in strica

JANEZA HUDEJA

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so ga pospremili na njegovi zadnji poti, darovali vence in cvetje ter z nami sočustvovali.

Posebno se zahvaljujemo dr. Crepišku, ki mu je lajšal bolečine v njegovi bolezn, tovarišu Arliču in njegovi hčerki Dragici za poslovljne besede, g. župniku ter pevcem.

Hvala tudi vsem sosedom in prijateljem, ki so nam nudili kakršnokoli pomoč.

Zalujoči: žena Amalija, sinovi Blaž, Franci, Tone hči Rezka, Jože in Ludvik ter ostalo sorodstvo

POROKE

— Adolh KOPRIVC, roj. 1941, rudar iz Velenja, Kersnikova 3 in Marija TEPEŽ, roj. 1948, delavka iz Velenja, Stanetova 5

— Zorislava NAGODE, roj. 1950, uslužbenka iz Soštanja, Metleče 26 in Franc RAMSAK, roj. 1948, študent iz Soštanja, Koroška c. št. 44

— Branko NAGODE, roj. 1948, rudarski tehnik iz Soštanja, Metleče št. 26 in Irena DOBOVICNIK, delavka, roj. 1955 iz Brega št. 43

— Edvard REPNIK, roj. 1941, delavec iz Skal št. 70 in Cecilija DOLER, roj. 1946, delavka iz Plešivca št. 23

— Branko MLINARIČ, roj. 1947, delavec iz Velenja, Saleška cesta in Slavica DIVKOVIČ, roj. 1950, delavka iz Lipnice

— Ivan SKOFLEK, roj. 1948, delavec iz Velenja, Stritarjeva c. 2 in Marijana VIDMAR, roj. 1948, delavka iz Velenja, Celjska c. št. 40

— Ervin KORDIŠ, roj. 1949, rudarski tehnik iz Velenja, Prešernova c. 3 in Rozalija BOROVIK, roj. 1948, ortopedagog iz Slovenj Gradca, Cankarjeva 13

— Zeljko MIKULEC, roj. 1950, rudar iz Gorice št. 52 in Mihaela LESKOVSEK, roj. 1951, delavka iz Podkrajja pri Velenju 38

— Albin HLAŠTEC, roj. 1905, upokojenec iz Velenja, Sercejeva 7 in Neža JECL, roj. 1920, delavka iz Celja, Trg Svobode 7

— Jaroslav STAKNE, roj. 1945, serviser iz Topolišice št. 52 in Alojzija KURNIK, roj. 1951, delavka iz Skorna pri Soštanju št. 59

S M I R T I

— Marija FORŠTNER, gospodinja iz Lokovice št. 52, stara 72 let

— Rudolf MRAVLJAK, upokojenec iz Raven št. 150, star 74 let

— Ana TAMSE, soc. podpiranka iz Soštanja, Kajuhova 39, stara 85 let

— Franc HUDALES, upokojenec iz Soštanja, Vodnikova 1, star 79 let

— Jožefa ČUJEZ, gospodinja iz Belih vod št. 77, stara 85 let

— Ivan STRUKL, upokojenec iz Soštanja, Matija Gubca 4, star 87 let

Avto moto društvo

»SALEŠKA DOLINA« Velenje

razpisuje
prosta delovna mesta

1. TEHNIČNEGA SEKRETARJA DRUŠTVA

Zaposlitev je redna ali pa tudi kot dopolnilno delo.

2. DELAVCA ZA PRANJE AVTOMOBILOV

Zaposlitev je redno delovno razmerje.

Pogoji:

Pod 1. Kandidat mora biti večš samostojnega vodenja administracije in blagajniških poslov. Lahko je tudi upokojenec.

Pod 2. Nekvalificiran delavec, ki je dopolnil vsaj 18 let, da je zdrav in ima veselje do tega dela.

Razpis velja do zasedbe delovnih mest.

Ponudbe oddajte v društveni pisarni na Celjski cesti

»OLJKA« obrtno gradbeno proizvodno podjetje Šmartno ob Paki

razpisuje
prosta delovna mesta

• POSLOVODJE KAMNOLOMA TUF

Pogoj: srednješolska izobrazba rudarske smeri (rudarski tehnik ali rudarski nadzornik z dvema letoma prakse na dnevnih kopih).

• IZMENOVODJE V KAMNOLOMU TUF

Pogoj: rudarski nadzornik z dvema letoma prakse na površinskih kopih.

• KV MINERJA NA POVRŠINSKIH KOPIH

Pogoj: KV miner z minerskim izpitom in tremi leti prakse na površinskih kopih.

• KV MEHANIKA

Pogoj: strojni mehanik s poklicno šolo. Praksa zaželeno.

• KV STROJNEGA KLJUČAVNIČARJA

Pogoj: strojni ključavničar s poklicno šolo. Praksa zaželeno.

• VOZNIKA DEMPERSKA

Pogoj: strojni težke gradbene mehanizacije ali sofer »C« kategorije z izpitom za delo z demperjem.

Osebnostne ali pismene ponudbe pošljite na naslov podjetja do 10. 4. 1972.

Nastop službe po dogovoru.

Osebnosti dohodki po pravilniku o delitvi osebnih dohodkov.

Z vašo pomočjo bodo zgradili mladinski dom

Od takrat, ko so v Velenju zaprli mladinski klub, so mladi znova postavljali pred mladinsko organizacijo in druge dejavnike v občini zahtevo, da dobijo svoj primerni prostor. Občinsko vodstvo Zveze mladine se je tega problema dobro zavedalo in je zato občinska konferenca ZMS na eni izmed sej v preteklem letu imenovala posebno komisijo, ki naj pripravi vse potrebno za ureditev mladinskega prostora.

Že v začetku lanskega leta so bili izdelani idejni načrti za nov mladinski dom. Te načrte je kasneje dopolnil še arhitekt in tako je bil zastavljen jasen koncept kakšne prostore naj ima mladinski dom. Mladi so želeli, da se na podlagi teh idejnih izhodišč zgradi v Velenju nov objekt za mladino. Čeprav je bila njihova želja popolnoma upravičena, pa so vendarle prišli do spoznanja, da v sedanjih stabilizacijskih ukrepih ni moč zbrati zadostnih sredstev za izgradnjo novega mladinskega doma. Iskali so druge mož-

nosti, da bi mladi le dobili svoje prostore. Pred nedavnim se je občinsko vodstvo ZMS skupaj s predstavniki stanovanjskega podjetja, občinske skupščine in družbeno političnih organizacij dogovorilo, da adaptirajo zgradbo, ki je za gozdom nad plavalnim bazenom. V tem bodočem mladinskem domu bo uredjen dnevni prostor, mladinska turistična poslovalnica, prostor za mladinske specializirane organizacije in disco klub. Kasneje pa bi lahko na podstrešju uredili še sobe za potrebe mladinskega turizma.

Denar za adaptacijo še ni na voljo, vendar kljub temu intenzivno pripravljajo potrebne načrte s prepričanjem, da bo mladina iz Velenja priskočila na pomoč in mnogo del uredila s prostovoljnimi delom. Mladi bodo morali sami prispevati tudi del sredstev, preostali denar pa bodo zbrali s pomočjo delovnih organizacij in občinske skupščine.

Občinsko vodstvo ZMS je prepričano, da bodo zbrali potrebna sredstva za preureditev zgradbe v mladinski dom, vendar poudarjajo, da to zavisi predvsem od mladih samih, od samoupravnih organov v delovnih organizacijah in končno tudi od podpore slehernega občana.

TERMALNO KOPALIŠČE V TOPOLŠICI

je odprto

• vsak dan od 13. do 19. ure

• v soboto od 10. do 20. ure

• v nedeljo od 10. do 17. ure

V kopališču je tudi
FINSKA SAUNA

Vljudno vabljeni!

MALI oglasi

PRODAM

• Prodajam manjšo, lepo urejeno kmetijo s sadovnjaki in vinogradom v Vinski gori. Interesenti naj pošljejo naslove v uredništvo.

• Prodajam novo družinsko hišo v Pesju. Naslov v uredništvo.

RAZNO

• Iščem žensko za tedensko čiščenje stanovanja. Rabič, Jenkova 4, Velenje.

PREKLIC

• Veljavnost plačilnega kartončka RLV, številka 271, preklicuje Alojz Sipek, Bevče 24 b, Velenje.

Na fotografiji vidimo otroke pevskega zbora Trobentica iz vzgojnega varstvenega zavoda Soštanj v novih oblačilih, ki jim jih je poklonilo trgovsko podjetje »Zarja«. To podjetje ima nad soštanjskim vrtem patronat. Otroci so uspešno nastopili v enotnih oblekah na pevski reviji v Velenju ob dnevu žena.